

DOMOVNÍK

č. 4 – DUBEN 2011

CITÁT MĚSÍCE: „Pravda vyřčená se zlým úmyslem je někdy podlejší, než všechny lži, které si lze vymyslet.“

WILLIAM BLAKE, anglický malíř a básník

- Dále čtete:**
- Libuše a Hanka hrdinkami roku (str. 3)
  - Interview se Svatavou Bláhovou (str. 4)
  - Otec Krzysztof žehnal obraz (str. 5)

V dubnu se uskuteční další sbírka šatstva pro potřebné lidi

Chcete-li pomoci potřebným, už koncem dubna budete mít příležitost podělit se s nimi o oblečení a další věci, které vám možná překážejí ve skříních. V úterý 26. a ve středu 27. dubna se uskuteční v pořadí již osmá sbírka šatstva pro Diakonii Broumov.

Během necelých čtyř let, co Naděje – středisko krizové pomoci Charity Opava tyto sbírky pořádá, odjelo z opavského východního nádraží neuvěřitelných dvacet vagonů plných oblečení, obuvi a dalšího textilu. „Při těchto sbírkách mají lidé rovněž možnost přispět na dopravu a i tady projevovali svou štědrost. Dosud se vybralo přes 180 tisíc korun, které pokryly náklady s odvozem, a to, co zůstalo, vždy posloužilo k přímé pomoci sociálně potřebným klientům Naděje. Dvacet tisíc korun z prvních dvou sbírek pak Charita Opava odeslala jako humanitární pomoc pro nejchudobnější obyvatele Zakarpatské Ukrajiny,“ uvedla koordinátorka sbírky Veronika Prchalová. Neopomněla dodat, že každá sbírka je spojena s těžkou fyzickou prací a proto by se nakládka vagonů neobešla bez pomocníků. Ti se rekrutují nejen

z řad pracovníků Charity a klientů Naděje, pomáhá přicházejí také muži z opavského azylového domu a vězni, kteří jsou podle Veroniky Prchalové obzvláště dobří pracanti. Největší chválu pak koordinátorka vyslovila na adresu paní Marie Víchové, která za celou dobu nechyběla ani jedinkrát.

„Jen mě, prosím, nikde nechvalte,“ řekla rázně dlouholetá dobrovolnice Charity Opava, sedmdesátiletá Marie Víchová. Až do důchodu pracovala v Braneckých železárnách, kde kompletovala zámky na embéčka. Když už mohla odpocívat, což jí moc neslo, přečetla si její snacha inzerát, že Charita hledá někoho do charitního šatníku. „Řekla mi, že když tak ráda pomáhám, ať to zkusím. A tak jsem tam v roce 1993 nastoupila jako dobrovolnice. Když šatník zrušili, šla jsem pomoci při sbírce a už mi to zůstalo.

Moc mě to baví, zvláště zpočátku tam byla skvělá parta z azyláku, bohužel, jeden už je mrtvý, druhý nemocný. Je jich škoda, byli moc šikovní a hodní,“ vmísí se do vzpomínek smutek. Po chvíli se ale paní Marie zase rozpovídá. „Vězni jsou také hodní a pracovití, jednou dokonce vyrobili pro lidi, kteří nám nosili šatstvo, malé dárečky. To bylo moc pěkné.“

Paní Víchová říká, že má ráda atmosféru lidské solidarity a dojí-mají ji především stařenky, které přinášejí to, co unesou v tašce a během dne přijdou třeba i dvakrát. „I když mají malé důchody, vždycky z toho mála přispějí i nějakou tou korunou.“ Dodejme, že Marie Víchová aktivně pomáhá také v Klubu svatě Anežky a chodí si povídat s klienty Denního stacionáře pro seniory. „Maminka vždycky říkávala, že každý den bychom měli udělat jeden dobrý skutek, tak se o to po celý život snažím,“ uzavírá skromná žena.

Možná ji potkáte během příští sbírky šatstva, která se uskuteční úterý 26. a ve středu 27. dubna vždy od 8 do 17 hodin. Vagóny budou jako obvykle přistaveny na nákladním nádraží ČD ve stanici Opava-východ, kam se dostanete z Těšínské ulice kolem Lidlu a dále zamíříte doprava na Kylešovskou ulici. Vjezd na nádraží je naproti penzionům Mirka a Věra. Přijímá se veškeré dámské, pánské a dětské oblečení, boty, nepoškozené věci z kůže, jako například bundy, peněženky, opasky, dále záclony, larisy, vlněné deky, příkrývky, pérové polštáře a spací pytle, lůžkoviny, ručníky, utěrky a metráž. Dary nesmí být zatuchlé, vlhké a špinavé.

Slovo ředitele

Postní almužna

Můj syn se mě před časem zeptal, co je to postní almužna. Vysvětlil jsem mu, že každý z nás si může něco, co k životu nutně nepotřebuje, odřici a ušetřené peníze pak věnovat chudým, starým a opuštěným lidem či rodinám s dětmi. Můžeme se vzdát například kouření, alkoholu, sladkostí, různých zábav a nákupů zbytečnosti.

Letos poprvé probíhá postní almužna také v opavských kostelích, kde jsou po celou dobu půstu umístěny speciální označené pokladničky a výtěžek této almužny poslouží Charitě Opava na provoz služeb rodinám s dětmi, které poskytují středisko Neškola.

Postní snažení však může mít různé formy a velice mě překvapil hněvošický kněz otec Bartolomiej Blaszcza. Postní almužna v jeho farnosti probíhá tak, že lidé nedávají ušetřené peníze, ale koupí za ně například mouku, rýži, cukr, těstoviny a další potraviny, které se Hněvošičtí rozhodli darovat také Charitě Opava. Tuto nabídku jsem přijal s vděkem pro středisko Chráněného a podporovaného bydlení, jehož klienti trpí psychickými chorobami a patří mezi lidi s nejnižšími příjmy. Ze surovin budou vařit v rámci aktivit střediska. Nezbývá než říci velké díky!

Jan HANUŠ, ředitel

+ DUBEN

Už jen čistá voda

Nejzdravějším nápojem je voda, tak velí zastánci zdravého životního stylu. Toto doporučení se zalíbilo řediteli Charity Opava Janu Hanušovi, kterému zdraví zaměstnanců leží na srdci. Jak oznámil, v poradách manažerů se od března jako občerstvení podává už jen čistá voda. Sladké nápoje místo aby člověku dodaly energii, zatěžují organismus. Naopak čistá voda povzbudí vždy a je dobrá i na ledviny!

- DUBEN

Nezvaný host

Do jednoho z domů chráněného bydlení se někdo vloupal na půdu. Byly zjištěny pokusy o násilné vniknutí do dalších prostor domu, naštěstí neúspěšné. Kromě poškození dveří a starého křesla na půdě k větším škodám nedošlo. Okamžitě byla přijata nová opatření, aby se nic podobného již neopakovalo.

TEMPO
OBCHODNÍ DRUŽSTVO

Zveme Vás k nákupu v supermarketu Terno v Opavě - Jaktari

STALO SE

• Poradna proškolená

Pracovnice Občanské poradny se nedávno zúčastnily školení k projektu Criminal Justice. Záměrem projektu je vytvořit síť služeb „první pomoci“ obětem trestných činů a jejich blízkým tak, aby se jim dostalo včas právní a psychosociální podpory. Za tímto účelem Občanská poradna naváže spolupráci s Probační a mediáční službou ČR v Opavě a jak uvedla Lucie Vehovská, snahou střediska je rozvíjet spolupráci i s dalšími organizacemi. Projekt by měl být zahájen co nejdříve, pravděpodobně v nejbližších týdnech a bude novou službou, o kterou Občanská poradna rozšíří svou nabídku.

• Mraveneček byl u veterináře

Koncem března navštívili klienti stacionáře Mraveneček veterinární kliniku MVDr. Hynara v Jaktari, aby se podívali na zvířátka. Nejprve si Marek Lokoč, Lukáš Haim, Daniela Heiserová a Kája Král prohlédli zvířecí nemocnici, kde se právě léčilo několik pejsků, pak se podívali do opičího pavilonu. Malé opičky se jim líbily ale jejich vůně už méně, tak byli rádi, když se opět dostali na čerstvý vzduch a ve výběhu pozorovali kozy, ovce, lamy a osla Montyho. Obzvláště pak byly děti nadšené, když si mohly v náručí pochovat králičky a morčata.

• Články jsou na webu

Články z rubriky Občanské judo v týdeníku Region Opavsko, které píše pracovnice Občanské poradny a Naděje, reagují na současná palčivá témata. Mohou pomoci mnoha lidem v nelehké situaci. Jsou dostupné i na webu www.obcanskaporadnaopava.cz. Pokud vám tedy něco uniklo, víte, kde hledat.

KALENDÁRIUM

* **V dubnu 1990** byla v prostorách fary na Masarykově ulici otevřena **Křesťanská knihovna**.

* **V dubnu 1994** se uskutečnil **charitní bazar** darů z Holandska.

* **5. dubna 2006** udělil P. Miroslaw Paluch v Mravenečku **svátost pomazání nemocných**.

* **1. dubna 2007** byl otevřen mobilní hospic **Pokojný přístav**.

* **17. dubna 2008** se uskutečnila **sbírka šatstva** pro Diakonii Broumov.

* **V dubnu 2010** jsme vydali knihu „20 zastavení v Charitě Opava“.

Opavští herci přednesou verše nevidomého básníka Petra Škubala

Netrpělivě očekávaný okamžik se blíží. Nevidomý básník Petr Škubal, žijící v Domě svatého Cyrila a Metoděje ve Vlastovičkách, který je součástí Charity Opava, se již brzy dočká vydání své první básnické sbírky, kterou nazval *Hvězdy nad městem*.

„Verše píše již dvacet let, ale nikdy jsem nepředpokládal, že se mi podaří je někdy vydat. Pár básní mi vyšlo v našem zpravodaji Vlastofka. S nápadem, že by z toho mohla být sbírka, přišli zaměstnanci Domu sv. Cyrila a Metoděje. To mě nastartovalo tak, že jsem se rozhodl napsat úplně nové básně a chtěl jsem, aby měly nějaký jednotící prvek. Tím se stala noc, protože miluji atmosféru nočního města – a jak je takové nebo poseté hvězdami krásné, si pamatuji z dob, kdy jsem ještě viděl,“ vyznává se třiačtyřicetiletý Petr a dodává, že

s přípravou sbírky mu hodně pomohl sociální asistent Domu sv. Cyrila a Metoděje Václav Burda. „Já verše píše braillovým písmem na psacím stroji, pak je čtu Vaškovi a ten je přepisuje,“ vysvětluje básník složitosti své tvorby.

Velkou životní chvíli násobí fakt, že Petr Škubal bude moci své verše představit nejen nejbližším přátelům v opavské Charitě, ale i veřejnosti. Klub svatě Anežky totiž u této příležitosti uspořádá v úterý 12. dubna poetické odpoledne a básně z jeho sbírky budou recitovat mladí herci

Slezského divadla Daniel Volný a Sabina Muchová. Nastupující herecká generace tak naváže na dlouholetou spolupráci s opavským divadlem. Připomeňme alespoň několik významných osobností z řad divadelníků - Evžen Trupar, Emanuel Křenek, Jana Andělová - Pletichová, Petr Klimeš, Jakub Stránský, Martin Táborský. Tito umělci nikdy neváhali v zájmu dobré věci spojit svá jména s Charitou.

Ani pro Daniela Volného to nebudou první akce pro Charitu Opava. V doprovodném programu letošní Tříkrálové sbírky přijal roli Baltazara. „Kolegové z divadla, kteří se 'Putování Tří králů' pravidelně účastní, mně požádali, abych jim pomohl. Udělal jsem to rád, mám zato, že je důležité pomáhat lidem jakoukoli formou,“ uvedl mladý absolvent brněnské JAMU, který o sobě prozradil, že poezii má velmi rád a recituje už od dětských let.

Petr Škubal si pozornosti, které se mu dostalo, velmi váží a je z toho, jak podotkl, dost naměkko. „Děkuji všem, kteří se podíleli na vydání mé sbírky, kteří mi zorganizovali tuto akci a samozřejmě oběma učelům. Je to zvláštní pocit, že své básně uslyším. Vnímám to jako dar srdce...“

Dodejme, že poetické odpoledne Hvězdy nad městem se uskuteční v úterý 12. dubna v 16 hodin v pastoračním středisku Minoritského kláštera na Masarykově 39 v Opavě.

Ředitel Jan Hanuš v roli keramiky

Ač ani jeden z nich práci nehledá, oba se stali protagonisty jednoho z dílů televizního pořadu „Hledám práci“, který bude odvysílán v úterý 12. dubna ve 12.55 hodin na druhém programu České televize. Kdo? Ředitel Charity Opava Jan Hanuš a zaměstnanec keramické dílny Chráněných dílen svatého Josefa Dušan Gibes.

V pondělí 14. března zaparkoval na charitním dvoře v Jaktari televizní mikrobus a šestičlenný štáb nejprve zamířil do ředitelny, kde vznikly první záběry. Ředitel Jan Hanuš do kamery představil Charitu Opava i svůj pracovní den. To však nebylo jediné, co jej v souvislosti s natáče-

ním čekalo. Pořad je koncipován tak, aby motivoval nezaměstnané při hledání práce, a to i na příkladech skutečných příběhů lidí, kteří se nenechali zlomit osudem. V jedné z rubrik pak dojde i na výměnu rolí – a nevyhnul se tomu ani ředitel Charity Jan Hanuš. Jeho protihrá-

čem byl Dušan Gibes, jehož příběh je v Charitě známý a dojmá i po předlouhých letech, během kterých se po tragické události pokoušel vrátit do svého původního života. Celé čtvrtstoletí po nešťastné autonehodě začínal znovu a znovu, marně hledal své místo. To vedlo až k naprostému zhroutil. Teprve poté nastal obrat a Dušan našel práci a klid v opavské Charitě, kde se již pět let věnuje keramice. A právě s ním si pan ředitel vyměnil roli. Byla to sice výměna jednostranná, protože Dušan Gibes neřediteloval, dohlížel však na to, jak jde Janu Hanušovi práce keramika.

„S hlinou jsem předtím dělal jen jednou v životě,“ přiznal s úsměvem ředitel, který první úkol zvládl podle Dušana Gibese na výbornou. Měl jen jedinou připomínku: „Dělal misku a když válel hlinu, poradil jsem mu aby nevkládal sílu jen do rukou, protože by se brzy unavil. Každý začátek je těžký, člověk se musí do hlíny zamilovat, chce-li s ní pracovat.“ Pan ředitel pak pokračoval u hrnčířského kruhu. A jak to dopadlo, zjistíte právě v pořadu „Hledám práci“.

Paní Libuše, paní Hanko, obě dvě jste našimi velkými hrdinkami!

Noviny Sedmička nedávno vyhlásily soutěž o Hrdinu roku 2010. Záštitu nad ní převzal olympionik a lékař Lukáš Pollert, který své olympijské medaile prodal a peníze věnoval na pomoc narkomanům. Mezi nominovanými opavskou redakcí byly také dvě pracovnice Charity Opava, zdravotní sestry Libuše Smějová a Hana Komárková z mobilního hospicu Pokojný přístav.

Obě dvě již čtyři roky pracují s umírajícími. Jsou to takové převoznice lidí ocházejících na druhý břeh a zároveň poskytují útěchu pozůstalým. Často i po smrti klientů zůstávají s jejich rodinami v kontaktu. Bolest a utrpení, s nimiž se každodenně potýkají, chtě nechtě přejímají na svá bedra, a to vyžaduje velké hrdinství. Hlasování se konalo na webových stránkách Sedmičky a skončilo

20. března. Nutno říci, že udělování hlasů bylo trochu složité. Vyžadovalo přihlášení, registraci, vyčkávání na mail – teprve po jeho příchodu bylo možno hlasovat. Sedmička tak chtěla zabránit manipulaci s hlasy, pro většinu lidí však bylo tolik úkonů nejspíš příliš. Jen tak lze vysvětlit, že hlasy přibývaly pomalu a pomálu. Příznivci paní Libuše a paní Hanky, mohou být i tak spokojeni, pro-

tože již od počátku soutěže obě vedly a tak to zůstalo až do konce. Vítězkou se stala Libuše Smějová a postupuje tím pádem do kola krajského. Hana Komárková skončila na druhém místě.

Radost je veliká, ale jsou i rozpaky, které pociťuje paní Libuše. Nominace dvou pracovnic jednoho zařízení možná nebyla nejšťastnější. „Vůbec jsme netušily, že jde o nějakou soutěž, myslely jsme, že o nás napíše jen článek,“ říká hrdinka roku 2010 a vedoucí Pokojného přístavu Libuše Smějová. Svého vítězství si cení, ale právě ona přála titul paní Hance: „Zasloužila by si to. Je s pacienty a jejich rodinami přece jen víc než já,“ dodává a je vidět, že z ní nemluví žádná falešná skromnost. Paní Libuše se jako vedoucí hospicu musí věnovat také rozsáhlému a náročnému papírování a tyto povinnosti ukrajují z času, který by jinak ráda věnovala nemocným.

Pro zaměstnance Charity, těžce nemocné pacienty a jejich rodiny jsou hrdinkami obě dvě. A vy, naši čtenáři, sledujte webové stránky www.sedmička.cz. Na nich právě probíhá regionální kolo Hrdiny roku 2010 a podpořte svým hlasem Libuši Smějovou.

Poslankyně Kohoutová v chráněných dílnách

Charitu Opava navštívila poslankyně parlamentu ČR za ODS Lenka Kohoutová. Bývalá dětská sestra dlouhodobě pracuje se zdravotně postiženými, a mimo jiné je zakladatelkou Nadačního fondu pro podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením a předsedkyní jeho správní rady. Tato prospěšná činnost jí pomohla do velké politiky, neboť jak sama uvedla, cestu do parlamentu jí vydláždily preferenční hlasy.

Poslankyně Lenka Kohoutová, která je rovněž předsedkyní parlamentního podvýboru pro osoby se zdravotním postižením a sociálně potřebné, pobývala v Opavě pracovně. Přijala záštitu nad konferencí o zaměstnávání zdravotně postižených osob, kterou v březnu uspořádala Okresní hospodářská komora Opava kvůli návrhům obsaženým v chystané sociální reformě. Ty by měly negativní dopad nejen na další fungování chráněných dílen, ale

na zaměstnanost zdravotně postižených a jejich životní úroveň vůbec.

Návrh sociální reformy znepokojoval rovněž ředitele Charity Opava Jana Hanuše. Po konferenci z něj již vyzářoval mírný optimismus: „Vypadá to, že změny sice budou, ale ne tak drastické. Domluvili jsme se, že budeme návrh připomínkovat. Za Charitu Opava jsme to již udělali.“ Jan Hanuš chtěl poslankyni Kohoutovou navštívit v Praze a o reformě s ní ho-

vořit. Tím, že přijela do Opavy na konferenci, ji mohl seznámit s problematikou zaměstnávání zdravotně postižených a s možnými důsledky chystaných změn přímo na domácí půdě.

V Charitě si Lenka Kohoutová prohlédla Chráněné dílny sv. Josefa, hovořila se zaměstnanci a vyzkoušela si i jejich práci. U lisu jí místo přepustil Aleš Matula. Úkony, které provádí, vypadají na první pohled jednoduše, žádná legrace to ale není.

To uznala i poslankyně a šla si pro změnu zkusit ruční kompletaci hraček. „Kdyby to měla dělat každý den, určitě by se brzy zapracovala,“ komentoval úsilí poslankyně Aleš Matula. Nejvíce se Kohoutové líbilo v keramické dílně. Tam jí keramik Dušan Gibes a Marcela Smijová ukázaly, jak se pracuje s hlinou. „Jsem ráda, že jsem s vámi chvíli mohla být a přesvědčit se, že práce lidí se zdravotním postižením má smysl a je konkurenceschopná. Má rovněž třetí rozměr a tím je lidská soudržnost a porozumění,“ rozloučila se poslankyně poté, co si v charitní prodejníčce nakoupila dárky pro blízké i kolegy z poslancekého klubu.

Stane se

• Velikonoční dílna

Mateřské centrum Charity Opava Neškola pořádá v neděli 10. dubna ve spolupráci s kravařským Farním úřadem tradiční Předvelikonoční dílnu. Akce se uskuteční ve farní stodole v Kravařích od 14.30 do 18 hodin. Jak uvedla vedoucí Neškoly Svatava Bláhová, malí i velcí se zde budou moci mnohemu přiučit. Na programu je aranžování velikonočních vazeb, zdobení perníků pod vedením zkušené cukrářky, výroba velikonočních přání enkustickým malováním, výroba šperků, pletení pomlázek z proutí a zdobení polystyrenových vajíček technikou Patchwork. Občerstvení i materiál je zajištěn. Vstupné dobrovolně, informace na tel. 733 676 707 u Svatavy Bláhové nebo 737 480 655 u Jany Kotzianové.

• Volno na Velký pátek

Ředitel Charity Opava vyhlásil u příležitosti největších křesťanských svátků pracovní volno, a to dne 22. dubna, tedy na Velký pátek. Zaměstnanci pracovišť, kde nebude možné, aby volno čerpali všichni najednou, si je budou moci vybrat v náhradním termínu.

• Velikonoční trhy

V úterý 12. dubna bude mít sociálně terapeutická dílna Radost a její detašované pracoviště, které vede Pavel Rychta, stánek na městských Velikonočních trzích v Opavě. V prodeji budou tradiční výrobky klientů jako koberečky, rohožky, velikonoční zajičci, stromečky z perliček, košíky z pedigu, misky s předklíčeným obilím, keramika a náušnice. Prodávát budou pracovnice Radosti.

Napsali o nás

• Knihovna otevřena

Křesťanská knihovna ve farní budově kostela sv. Ducha prošla rekonstrukcí a teď už je zase v provozu. Nově čtenářům nabízí i literaturu, pro kterou dříve neměla dost místa a také dvacítku zbrusu nových knížek. Zájemci si mohou vybrat z více než tří tisíc titulů Křesťanská knihovna vznikla roku 1990 a její prostory byly v současnosti už nevyhovující. Pro čtenáře je otevřena ve středu a v neděli.

Opavský a hlučinský deník
7. března 2011

„Práce v Neškole mě baví, malé děti už mi chyběly,“ říká vedoucí mateřského centra a desetinásobná máma Svatava Bláhová

Onoho rána odcházela z domu poprvé do nové práce. Jak později přiznala, pocity měla různé – ale převládalo velké těšení a také myšlenky na syna Zdeňka, kterého toho dne čekaly státnice. Že by se něco mohlo nečekaně zkomplikovat, ji vůbec nenapadlo. A už vůbec ne to, že domů se bude vracet na člunu. Svatava Bláhová nastoupila 2. června 2010 do Charity Opava jako vedoucí mateřského centra Neškola, ale její první den v práci byl krátký a komplikovaný.

* Co se vlastně stalo?

Ráno poprchávalo. Byla jsem natěšená do práce a tak jsem si ani nevšimla, že je v potoce více vody než obvykle. Už v deset hodin mi volala dcera Maruška, že Zlatníky, kde bydlíme, jsou pod vodou, a že syn Zdeněk musel sundat slavnostní oblek a v galoších se přebrodit ke člunu. Jinak by se už do školy nedostal. Co mi zbývalo, sedla jsem do auta a s obavami jela domů. Cestou jsem navíc měla výčitky svědomí, ale v Charitě všichni pochopili, že se jedná o mimořádnou situaci. Když jsem dojela k naší vesnici, viděla jsem obraz zkázy. Voda byla opravdu všude. Auto jsem nechala na kopci a hasiči mě převezli domů. Rozhodně to nebyl začátek, jaký bych si představovala, ale dobře to dopadlo, utopily se jenom slepice.

* Kde jste pracovala předtím?

Když jsem vystudovala Střední hotelovou školu, nastoupila jsem do opavské Jednoty jako provozní v restauraci Liptov. Pak jsem se vdala a v roce 1986 se nám narodil Zdeněk. Po něm přišlo na svět ještě devět dětí, takže mateřská se mi neustále protahovala. Dvacet let jsem fungovala jako máma na plný úvazek. Po poslední mateřské dovolené, která skončila v roce 2006, jsem byla v evidenci Úřadu práce a během té doby jsem absolvovala dva rekvalifikační kurzy, obsluhu PC a roční kurz na obchodní asistentku s rozšířenou výukou němčiny.

* Nakonec se ale naskytlo místo v Neškole. Tolik let jste byla doma se svými dětmi a teď se zase věnujete jiným dětem a jejich maminkám. Není to nuda?

V žádném případě. Malé děti už mi chyběly. Já jsem mámou ráda a svým dětem jsem se hodně věnovala. Každé z nich bylo a je jiné, každé potřebovalo pozornost, potřebovalo zabavit a motivovat. Ačkoliv nám s nimi občas pomohli rodiče nebo sestry, vždycky jsem pro ně něco vymýšlela a dělali jsme společně spoustu věcí. Často se mě někdo zeptá, jak jsem tolik dětí

zvládala, že jim jde hlava kolem i z jednoho. A hodně lidí to dnes řeší tak, že už nechávají u počítače málem batolata. Mají sice klid, ale určitě to neposiluje vztahy. Je mi jasné, že žádnou revoluci v tomto směru neudělám, ale zase mám možnost maminky nasměrovat tak, aby si ony i jejich děti to krátké období dětství užily a aby pak z toho mohly čerpat i v budoucnu. Proto jsem za tu práci ráda, mohu do ní promítnout všechny své zkušenosti a nápady, a třeba i dát nějaký příklad do života.

* Co všechno Neškola nabízí?

Mateřské centrum Neškola slouží především maminkám, které jsou v domácnosti, a nemusí to být jen z důvodu mateřské dovolené. Tady u nás se mohou setkávat a získávat nové společenské kontakty. Mohou se zde vzdělávat, absolvovat různé přednášky a kurzy. Mezi ty nejoblíbenější patří například angličtina nebo kurzy netradičních výtvarných technik. Jsou akce, které jsou určeny jen maminkám, a s tím je vždy spojeno i hlídání dětí, jiné aktivity jsou společné, nebo naopak jen pro děti. Pořádáme například hravé dopoledne v herně, tvořivé pátky, výtvarné dílny, výlety a vycházky. V Neškole jsou vítáni i další rodinní příslušníci, jako tatínkové, starší sourozenci či babičky.

* Moc se o tom neví, ale v Neškole také hlídáte děti...

Každá maminka, která je v domácnosti a pečuje o děti, se občas dostane do situace, kdy potřebuje, aby jí někdo na chvíli její ratolest pohlídal. Tahat děti k lékaři, po úrazech nebo třeba na velký nákup není nic příjemného. Krátkodobé hlídání dětí do šesti let během dne je jednou ze služeb, kterou pomáháme maminkám nebo i tatínkům. Cena je symbolická – deset korun za hodinu. Vždy je ale nutná domluva předem. Je pravda, že tuto službu zatím využívají spíše maminky,

které k nám docházejí pravidelně. V tomto směru je mým cílem, aby byla Neškola vnímána nejen jako místo pěkných setkání, ale i jako bezpečná zóna, kde mohou maminky s důvěrou nechat své děti k pohlídnání.

* Letos jste zavedli novou službu, kterou je pomoc přímo v rodinách, můžete o tom něco říci?

Je to spíše ojedinělá záležitost. Zatím jsme pomáhali ve dvou rodinách, které byly ve zcela zoufalých situacích. V jednom případě se jednalo o maminku tří dětí s rizikovým těhotenstvím, které jí přímo ohrožovalo na životě. Potřebovala, aby k nim domů přišel někdo alespoň jednou v týdnu a staral se celý den o děti. V druhé

rodině je šest dětí. To poslední má srdeční onemocnění, takže vyžaduje stálou péči. Nastalo takové nepří-

znivé období, že nemocnaly všechny děti a do nemocnice nakonec musela sama maminka. V rodině jsou také tři letá dvojčata a rodina prosila, aby se alespoň jim někdo věnoval, takže tam Neškola vypomáhala třikrát týdně.

* Co v Neškole chystáte na prázdniny?

Místo kurzů angličtiny, které v létě neprobíhají, budeme během pondělků vyučovat mini zumbu. Je to fitness program kombinující prvky aerobiku a latinsko-amerických tanců. Středy pak budou patřit výletům po okolí. Určitě pojedeme do Albertovce, kde už máme zajištěny projíždky kočárem, navštívíme Aquapark v Kravařích, veterinární kliniku, charitní chráněné dílny a v plánu je také výlet do Stěbořic. Někde v okolí Opavy budeme hledat poklad a pozvání máme i od spirituála Charity otce Mieczysława, abychom si přišli s dětmi hrát na farní zahradu. Programy máme na pěkné i deštivé počasí. Ráda bych upozornila, že děti mladšího školního věku rodičů, zaměstnaných v Charitě Opava, mají pobyt v Neškole o prázdninách zdarma. I tady je

důležité, abychom věděli dopředu, kdo přijde.

* Obligátní otázka. Máte deset dětí. To jste plánovali? A jak jste to všechno zvládala?

Deset dětí jsme neplánovali, ale věděli jsme, že jich budeme mít asi víc. Já jsem z pěti dětí, manžel ze sedmi. Byla jsem doma, takže jsem to zvládala a děti měly už od mala nějaké ty úkoly. Pomáhaly hlavně v kuchyni, s hlídáním mladších sourozenců a dcery žehlily i plínky. Dbali jsme, aby děti chodily do kroužků. Když si ale vzpomenu, že jsem dceru třeačku nechala jezdit s další dcerou, která byla v první třídě, do Opavy, tak nevím, jestli bych to dnes takhle řešila. V pubertě to hlavně starší dcery neměly jednoduché, ale zase si nemyslím, že je to poznamenalo natolik, aby uvažovaly, že jim jedno dítě bohatě postačí... Naopak dnes oceňují, co všechno se naučily. Loni byly na prázdninovém pobytu v Rakousku, kde se staraly o tři děti a vzpomínaly, jak to ta mamka dělala.

* Máte čas na nějaké koníčky?

V mládí jsem se intenzivně věnovala latinsko-americkým tancům, tancovala jsem denně a tři roky jsem působila v taneční skupině Radost. Samozřejmě, že při dětech už to nebylo na takové úrovni možné, ale vzdát jsem se tance nemusela. Stále v něm nacházím zdroj energie. Už sedmnáct let vedu stěbořickou mládež a za tu dobu našim tanečním souborem prošlo asi padesát dětí různého věku. Dnes už tam vlastně chodí děti těch, se kterými jsem kdysi začínala. Vím, že z nich asi nevyrostou žádní špičkoví tanečníci, ale jsem ráda, že mladí tráví čas i jinak, než u počítače. Kromě toho ráda pracuji na zahradě, pěstuji hlavně zeleninu a jahody. To beru jako odpočinek.

* Děkujeme za rozhovor.

Svatava BLÁHOVÁ

NAROZENÁ: 30. 6. 1964

BYDLIŠTĚ: Zlatníky

RODINA: manžel Zdeněk, děti: Zdeněk (25), Marie (24), Daniela (22), Markéta (21), Veronika (20), Petr (18), Tomáš (15), Roman (13), Dominik (11) a Martin (9)

STUDIUM: SHŠ Opava

KONÍČKY: tanec, zahrada, kolo

Projekt „Máte doma seniora?“ pokračuje

Mamince paní Věry je osmdesát sedm let. Až do loňského léta bylo vše v pořádku, pak ale přišel náhlý obrat. Jednou v noci zazvonil telefon, který vzbudil obavy. Volali maminčini sousedé, že stařenka běhá po domě a myslí si, že jsou u ní v bytě nějakí muži.

„Byla to jen puštěná televize, která ji vylekala poté, co na chvíli vyšla z místnosti a při návratu slyšela z reproduktoru mužské hlasy. Pro mě a mou sestru to byl začátek obrovských změn. Lékařka nám pověděla, že se jedná o stařeckou demenci. Potom jsem slyšela o projektu Charity Opava „Máte doma seniora?“ a zúčastnila jsem se říjnového setkání. Vřele to doporučuji každému, kdo se ocitne v podobné situaci. Nám to hodně pomohlo,“ říká paní Věra a dodává, že maminka

chodí od listopadu do denního stacionáře a je spokojená. Potkala tam pár známých a brzy si našla i kamarádku.

Další setkání rodinných pečovatелů v rámci projektu „Máte doma seniora?“ se uskutečnil již ve středu 6. dubna v 15.30 hodin v Denním stacionáři pro seniory na Masarykově ulici 39 v Opavě. Projekt vznikl v minulém roce, je určen opavské veřejnosti a jeho cílem je provádět osvětu a pomáhat rodinným pečovatелům pochopit,

že se něco nenávratně mění, poradit jim, jak se orientovat v nových složitých situacích a jak porozumět svým blízkým ve chvíli, kdy je stáří nečekaně zaskočí.

Nosným tématem dubnového setkání je aktivizace seniorů. Proč a jak vlastně aktivizovat duši a tělo člověka, který již má produktivní věk za sebou a změny, spojené se stářím, nelibostně útočí na jeho myšlení a soběstačnost? To je jedna z otázek, které v současnosti řeší stále více osob a rodin, pečujících v domácím prostředí o někoho blízkého.

Řešila ji i paní Věra: „Obzvláště oceňuji aktivizační programy, ať už je to trénování paměti, muzikoterapie, kondiční tělocvik nebo pracovní a jiné činnosti. Doma na to člověk nemá čas, ale ve stacionáři třeba s klienty dopoledne něco pečou a oni mají pocit, že ještě něco zvládnou, a přitom vzpomínají, co kdy dobrého upekli a vybaví se jim i nějaký ten recept. A to je dobré, když seniori jen tak nesedí, ale sami se na něčem aktivně podílejí,“ naznačuje paní Věra důležitost všestranné aktivizace seniorů. Ovšem mnohých z toho, co procvičují seniori ve stacionáři, mohou se svými blízkými dělat i doma. Jak? Právě

o tom bude další setkání projektu „Máte doma seniora?“

Průměrná délka života se prodlužuje, rozhodně to ale neznamená, že člověk zůstává významně déle fit. Ztráta sil, omezení hybnosti, imobilita, inkontinence, demence – tato slova dnes děsí každého. Vždyť je to největší daň, kterou za léta života navíc platí jak sami seniori, tak jejich rodiny.

„V okamžiku, kdy se problémy stáří začínají projevovat, lidé mnohdy ani netuší, jak dále o seniora pečovat, jak s ním komunikovat, kam se obrátit o pomoc. Bojí se, že to nezvládnou. Pokud se jim dostane kvalifikovaných rad a pokud se mohou o své obavy i zkušenosti podělit s dalšími lidmi, kteří jsou na tom podobně, pokud se mohou vzájemně povzbuzovat a využít-li přitom dostupných terénních služeb, nemají tito pečovatелé obvykle potřebu umístit své blízké na sklonku jejich života do ústavního zařízení,“ vysvětluje spoluautorka projektu Jana Řehulková, která je vedoucí Denního stacionáře pro seniory.

Na závěr připomeňme, že přestože akce se uskutečnil právě ve stacionáři, není určena pouze pečovatелům jeho klientů. Vítán je každý, kdo potřebuje radu a pomoc.

Otec Krzysztof požehnal Matějův obraz svaté Anežky

Jana Řehulková, otec Krzysztof a Matěj Peroutka s požehnaným obrazem.

Když v opavské Charitě vznikl v březnu roku 1995 Denní stacionář pro seniory, nebyl Matěj Peroutka ještě na světě. Na oslavách šestnáctiletého jubilea tohoto zařízení, které se konaly 17. března, však patřil k nejvýznamnějším hostům.

Je mu patnáct a posledním rokem navštěvuje Základní školu pro tělesně postižené na Dostojevského ulici v Opavě. Děti z této základky už delší dobu navštěvují stacionář, chodí tam zpívat a přednášet babičkám, které už se vždycky těší. Nechyběly proto ani na narozeninách stacionáře.

Matěj zde byl tentokrát v jiné roli. Loni v hodině výtvarné výchovy vytvořil papírorýt s vyobrazením sv. Anežky a ten se mu tak povedl, že jej škola věnovala stacioná-

ři, jehož je tato česká světice patronkou, k Vánocům. „Papírorýt je krásný a hned nás napadlo, že poprosíme otce Krzysztofa, faráře od svatého Ducha, aby obrazku u příležitosti výročí stacionáře požehnal,“ uvedla vedoucí stacionáře Jana Řehulková.

A tak se také stalo. Poté, co děti zazpívaly, kněz obrazu požehnal a Matěj mu při tom asistoval. Po celou dobu držel obrázek, nad kterým se otec Krzysztof nejprve modlil a pak jej zkropil svěcenou

Ředitel Jan Hanuš sledoval program dětí společně s klientkami stacionáře.

vodou. „Byl to velký zážitek,“ nepochal se slyšet Matěj Peroutka, který se půjde po prázdninách učit za nástrojáře. Prozdřadil také, že svatou Anežku nevytvořil jen tak náhodně. „Paní učitelka Dagmar Vezdenková nám toto téma dala jako zadání při výtvarné výchově. O svaté Anežce jsem už něco věděl, něco nám pověděla paní učitelka. Zaujalo mě to, tak jsem si o ní našel všechno na internetu,“ uvedl dále Matěj.

Že by se obrázek mohl tak líbit a že mohl být dárkem pro stacionář, ani netušil. O to více byl potěšen a stejně tak jeho rodiče jsou na syna pyšní. Otec Krzysztof pak řekl, že

rád něčemu žehná: „Je to takový povznášející okamžik, kdy si obzvláště uvědomuji blízkost Boha.“ Oslava, které byl přítomen i ředitel Charity Jan Hanuš, pak pokračovala posezením u kávy a koláčů, které se pekly přímo ve stacionáři za vydatné pomoci klientek.

S nábožnými písněmi se pak ještě předvedly pracovnice stacionáře Růženka Honová, Zuzka Paveroová, Míša Mošová a Jana Řehulková. Na kytaru je doprovázel otec Krzysztof. Babičky se shodly, že jejich „děvčata“ mají doslova andělské hlasy a celý den, naplněný spoustou krásných zážitků, zhodnotily jako báječný.

••• Inzerce Charity

Poděkování

Jménem Domu sv. Cyrila a Metoděje ve Vlašovičkách děkuji **Jirkovi LEIFERTOVI** za pomoc při úpravě plánů domu a za pomoc při řešení problémů s auty. **Pavlu KOSAKOVI** patří dík za bleskovou úpravu databázového programu. **Aleši REMEŠOVI** díky za to, že vypomáhá za pana Matouška. Pán Bůh zaplať!

Eva KUBESOVÁ

Rádi tlumočíme tento dopis: „Děkujeme všem sestřičkám - paní Komárkové, Kamrádové, Stoklasové... za péči, obětavost, vstřícnost, rady a pomoc s naší maminkou paní Andělou Todorovou. Velký dík!“

B. ŽURKOVÁ, dcera

Upozorňujeme

• Non-handicap 2011

V současné době probíhají v Chráněných dílnách sv. Josefa přípravy na tradiční zdravotní veletrh Non-handicap, který se uskuteční od 19. do 21. 4. 2011 na holešovickém výstavišti v Praze. Veletrh se málem nekonal. Problémy s platy lékařů se promítly i do rozpočtů zdravotnických zařízení, které se akce pravidelně účastní. Jak uvedl Pavel Šefránek, díky maximálnímu úsilí organizátora se nakonec podařilo zajistit dostatečné množství vystavovatelů, aby se akce mohla uskutečnit. Dílny připravují kolekci šitých a keramických výrobků, která bude obohacena o zboží s velikonoční tematikou. „Věříme, že návštěvníci veletrhu si najdou čas navštívit naši expozici a že neodejdou s prázdnou,“ dodal marketingový pracovník Pavel Šefránek.

••• Společenská kronika

Blahopřejeme

* Narozeniny v dubnu

Krásu hledejte v květech, moudrost v knihách, lásku v lidech a najdete štěstí v životě. Přejeme všechno nejlepší zaměstnancům, oslavujícím svůj narozeninový den v měsíci dubnu – jsou to **Zuzana BARTÁKOVÁ, Vojtěch BINAR, Petr BSIRSKÝ, Katarína DURKÁČOVÁ, Dana GILÍKOVÁ, Alena IHNATIŠINOVÁ, Jaroslav JAŠEK, Vladimír KNYBEL, Kamila KUPKOVÁ, Jarmila MIČKOVÁ, Ilona MICHALČÍKOVÁ, Brigita POHANĚLOVÁ, Pavel RYCHTA, Libuše SMĚJOVÁ, Martina STOKLASOVÁ, Jiří TOTKA, Barbora VÁVROVÁ** a **Hynek ZÁVORKA**.

redakce

* Šťastný život bez starostí, stále dobrou náladu, na každý den radost malou, po celý rok pohodu přejí své kolegyni **MARTINĚ** k narozeninám

Mirka, Yvona, Maruška a Zdislava

* Krásný je život, krásný je svět, už je ti **KATARÍNO** krásných 30 let. K narozeninám Ti přejeme hodně štěstí, božího požehnání, zdraví, lásky, abys neměla na čele smutné vrásky. Na světě ať prožíváš radosti a nemáš nikdy žádné starosti.

Radka, Radana, Veronika, Lucka

* Ať slunce svítí na vaši laskavou tvář, ať v očích láska září, ať srdce vaše nepozná klam, to přejeme k narozeninám! 15. dubna oslaví narozeniny paní **Jarmila MIČKOVÁ** a zároveň odejde do důchodu. Děkujeme za dobrou práci a přejeme jen zdraví a štěstí.

Zaměstnanci Chráněných dílen sv. Josefa

* Srdečně blahopřejeme svým milým kolegyním **Iloně MICHALČÍKOVÉ, Kamile KUPKOVÉ, Marcelle RYBÁŘOVÉ** a kolegovi **Petru BSIRSKÉMU** k jejich narozeninám. Oslavte to naši drazí, ať se vám vždy všechno daří a ať vás život blaží!

Zaměstnanci Chráněných dílen sv. Josefa

••• Listárna Domovníka

Vážení a milí,

pracuji ve stacionáři už sedmým rokem. V současnosti jsou služby poskytovány osobám, které se bez péče jiné osoby neobejdou. I z tohoto pohledu mohu konstatovat,

že nejdůležitější službou, kterou náš stacionář poskytuje, je psychosociální rehabilitace a aktivizace. Jejich součástí je mezigenerační setkávání. Chci proto poděkovat dětem, které mezi naše seniory přicházejí a přinášejí jim radost, a také paní ředi-

telce MŠ na Olomoucké ulici a vedení ZŠ pro tělesně postižené na Dostojevského ulici v Opavě. Děti z této školky a školy k nám přicházejí pravidelně, vždy s pěkným programem. Děkuji!

Jana ŘEHULKOVÁ

Pište nám!

Listárna zpravodaje Domovník je určena vašim názorům, připomínkám a postřehům. Své příspěvky pošlete na adresu ivana.harazimova@centrum.cz. Těšíme se na ně!

••• Info servis

Informujeme

• Klub svatě Anežky v rádiu

V březnu se mezi dobrovolnice z Klubu svatě Anežky vydal reportér ostravského studia Českého rozhlasu Martin Knitl a natočil reportáž o pletení ob vazů malomocným, která byla odvysílána 13. března v pořadu Křížem krázem krajem. Zjistil přitom například to, že tato činnost není jen doménou seniorek. Nejmladší pleťkou je asistentka režie opavského Slezského divadla Marta Vaňkátová. Maminka osmiletého syna uvedla, že obvazy plete již rok, a to nejčastěji v autobuse, když soubor vyjíždí někam na představení. „Pletení je moje vášeň a syn je prakticky neopletatelný, protože strašně rychle roste. Tak jsem ráda, že mohu spojit příjemné s užitečným,“ komentovala paní Marta.

• Radostné plavání

V průběhu března a dubna absolvují mentálně postižení klienti Radosti výuku plavání v kravařském Aquaparku. Ta je součástí projektu s krkolomným názvem „Rozvoj kompetencí učitelů speciálních škol a jejich žáků“, který probíhá v Základní škole na ulici Slezského odboje a Charita Opava je jedním z jeho partnerů. Loni již v rámci tohoto projektu absolvovali klienti sociálně terapeutické dílny Radost kurz bubnování a canisterapii. Na plavání jich chodí čtrnáct a za pomoci instruktorů se učí zvládat první tempa, tak jako například pan Pavel. V aquaparku před tím nikdy v životě nebyl a vodou je přímo nadšený, stejně jako Jírka a Radek, kteří už nějaké základy měli. Méně odvážné klienty nikdo plavat nenutí, takže si v pohodě užívají cáchání v malé vodě.

Nepropásněte

• Mše za Charitu Opava

Mše svatě za Charitu Opava jsou slouženy pravidelně každý čtvrtek v 7 hodin v kostele sv. Petra a Pavla v Jaktáři. Zveme vás ke společné modlitbě za klienty i pracovníky a dobré dílo Charity Opava. Mše otece břežuje charitní spirituál otec Mieczyslaw Augustynowicz.

DOMOVNÍK

CHARITNÍ DOMOVNÍK. Vydává Charita Opava, Přemyslovců 26, 747 07 Opava, pro své zaměstnance, dobrovolníky a příznivce. Tel. a fax: 553 612 780, 553 612 788, e-mail: mlovci@charitaopava.cz, www.charitaopava.cz. Duben 2011.